

Döntés a Négy Mancs Alapítvány tervezett ivartalanítási akciójáról

Kedves Kollégák!

A mai napon megbeszélést folytattam le Gergely Zsófiával, a Négy Mancs Alapítvány képviselőjével.

A megbeszélésünk elején közöltem vele a Magyar Állatorvosi Kamara (MÁOK) Elnökségének döntését:

A MÁOK a Négy Mancs Alapítvány 2008. szeptember hónapban tervezett ivartalanítási akciójához NEM járul hozzá, nem támogatja azt.

Nem rejtettem véka alá azt a tény, a döntésünkben szerepet játszott az a szerepkör is, amit az alapítvány a magyarországi libatömés elleni akciójával felvállalt. Álláspontunk szerint tényként állapítható meg, hogy az alapítvány az akciójával a magyar mezőgazdaság egyik ágazatának kifejezetten kárt okozott, ezzel veszélyeztetve az ágazatban tevékenykedő kollégáink egzisztenciáját is. Mint a magyar állatorvosok köztestülete és ez által szakmai érdekképviselői szervezete nem mehetünk el szó nélkül a történetek mellett. Ráadásul a rendelkezésre álló információk alapján nem tudjuk kizárni azt, hogy az egész kampány hátterében messze nem állatvédelmi szempontok érvényesülnek, sokkal inkább esetleges külföldi üzleti érdekek, eszközként használva az alapítvány magyarországi munkatársait. A kialakult helyzetben a MÁOK nem tudja vállalni azt, hogy partneri munkakapcsolatban álljon egy, a fentieket generáló szervezettel.

Tájékoztattam a hölgyet arról, hogy az elmúlt hét végén állatorvosi fórumon széleskörű polémia alakult ki a külföldi alapítványok állatorvosai által állatmenhelyeken végzendő „buszos” ivartalanítási akciókkal összefüggésben. Ezt a polémiát egyértelműen a Négy Mancs Alapítvány libatömés elleni akciója hozta felszínre.

Arra is felhívtam Gergely Zsófia figyelmét, hogy az állatorvos kollégáinktól érkezett jelzések valamint jogi szakemberekkel folytatott immár célirányos konzultáció alapján kimondható, bármilyen jó meghatározott szakmai feltételrendszert, megállapodást köt is a MÁOK és a Négy Mancs Alapítvány, valószínűleg nem sikerül betartani az 1995. évi XCIV. törvény betűjét.

Továbbá jogilag aggályos lehet az a tervezett gyakorlat, hogy a műtétek lebonyolításához használandó kábítószerként nyilvántartott gyógyszerkészítményeket az adott állatmenhelyet ellátó magyar állatorvos rendelné, de végeredményben nem ő használná fel. Ráadásul időközben tudomást szereztünk arról, hogy van olyan konkrét kollégánk, aki erre nem is hajlandó.

A konkrét esetből leszűrt tanulságként említettem meg Gergely Zsófiának, hogy a MÁOK a továbbiakban egyetlen alapítvány esetében sem fogja azt támogatni, hogy külföldi állatorvosok részvételével állatmenhelyeken „buszos” ivartalanítási akciót szervezzenek. Amennyiben ilyen ötlet merül fel, a Kamara azt javasolja majd a jelentkező esetleg külföldi alapítványnak, hogy a „buszos” ivartalanítási akció fedezetére szolgáló pénzüsszeggel vagy egy általuk kiválasztott alapítványon keresztül vagy közvetlenül azt támogassák, hogy az adott állatmenhely mindennapos gyakorlatává válhasson a befogadott állatok szakszerű állategészségügyi ellátása, többek között ivartalanítása is. A magyar állatorvosok teljes mértékig megfelelő szakértelemmel rendelkeznek ehhez és a cél elérését a MÁOK minden rendelkezésére álló eszközzel segíteni fogja.

Végezetül tájékoztattam a hölgyet arról is, a Kamara Elnökségében érlelődik az a gondolat, hogy az országos küldöttközgyűlésnek még 2008-ban javasolja egy kizárólag állatvédelmi célokat szolgáló közhasznú, majd kiemelten közhasznú alapítvány létrehozását.

Gergely Zsófia, a Négy Mancs Alapítvány képviselője a fenti tájékoztatást tudomásul vette.

Üdv.:

Gönczi Gábor

elnök

Magyar Állatorvosi Kamara